

Til § 48

Etablering og drift af affaldsforbrændingsanlæg skal også efter denne lovs ikrafttræden ske i virksomheder med en hvile i sig selv økonomi, jf. også bemærkningerne til § 75, stk. 3. For de anlæg, som ved lovens ikrafttræden, ejes af virksomheder, som har anden elproduktion, vil bestemmelsen indebære, at der vil skulle ske en udskillelse fra virksomhedens øvrige elproduktionsaktiviteter, som fremover som hovedregel vil blive underlagt en kommerciel prisfastsættelse.

Bestemmelsen udelukker ikke, at såkaldte kombinerede affaldsforbrændingsanlæg fortsat kan anvende andre brændselstyper sammen med forbrændingseget affald, såsom halm, træflis og naturgas.

Til § 49

Bestemmelsens indhold svarer til § 9 f, stk. 5, i den hidtil gældende elforsyningslov og de nævnte midler kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning fra bevillingshaverens kreditorer.

*Til kapitel 8**Generelle bestemmelser om bevillinger**Til § 50*

Der vil fortsat i særlige situationer være mulighed for at stille specielle bevillingsvilkår, som er begrundet i den pågældende virksomheds særlige forhold. Vilkårene skal i så fald gives ud fra objektive kriterier og kan kun vedrøre forhold, hvor loven rummer mulighed for, at miljø- og energiministeren kan stille vilkår.

Det er endvidere hensigten med bestemmelsen at præcisere, at det er muligt inden for de i øvrigt fastsatte rammer herfor, at fastsætte vilkår i bevillingerne på baggrund af kommende direktiver, henstillinger eller beslutninger i EU-regi. Blandt gældende EU-regler tænkes navnlig på Rådsk Direktiv 90/547/EØS af 29. oktober 1990 om transit af elektricitet gennem de overordnede net.

Herudover rummer bestemmelsen mulighed for, at der i bevillinger til produktionsvirksomheder kan stilles vilkår om, at ministeren kan bestemme, at virksomhederne fremover skal opretholde en nærmere fastsat minimumskapacitet. Formålet med bestemmelsen er at kunne sikre opretholdelsen af en tilstrækkelig indenlandsk produktionskapacitet, hvis konkurrencen fra importeret elektricitet på sigt udvikler sig således, at det fører til en markant reduktion af dansk elproduktionskapacitet.

En tilsvarende bestemmelse foreslås for så vidt angår bevillinger til transmissionsvirksomheder, hvor der ligeledes af hensyn til forsyningssikkerheden, kan stilles krav om, at virksomhederne skal sikre en nærmere fastsat transmissionskapacitet på såvel nationale transmissionsforbindelser som på udlandsforbindelserne.

Det vil således kunne gøres til et bevillingsvilkår, at såvel produktions- som transmissionvirksomheder påtager sig at bidrage til det fornødne beredskab af hensyn til forsyningssikkerheden. Vilkåret vil i givet fald blive stillet til bevillingsansøgere ud fra objektive, ikke-diskriminerende kriterier.

Til § 51

Udgifterne forbundet med miljø- og energiministerens tilsyn med bevillingshaverne skal, som i dag, betales af de bevillingspligtige virksomheder. Betalingsforpligtelsen omfatter de aktiviteter, som er en nødvendig forudsætning for bevillingsstilsynet.

Lovforslaget indebærer, at et meget stort antal virksomheder vil blive bevillingspligtige, og det må forventes, at miljø- og energiministerens tilsynsopgaver med de bevillingspligtige virksomheder, især i en overgangsperiode, hvor bevillingerne skal udstedes, vil være betydeligt større end i dag.

Lovforslaget viderefører endvidere den eksisterende praksis, hvorefter elsektorens virksomheder betaler et bidrag til miljø- og energiministeriets opgaver i forbindelse med planlægningen m.m. på elområdet. Beløbet vil i fremtiden ikke skulle udredes af de konkurrenceudsatte produktions- og handelsvirksomheder, men alene af de kollektive elforsyningsvirksomheder.

Ifølge forslaget er det et krav, at bevillingshaverne skal eje de anlæg, som anvendes til gennemførelse af deres bevillingspligtige aktiviteter. Der kan dog i særlige tilfælde dispenseres fra kravet. Det er af væsentlig betydning for hele tanksættet bag lovforslaget, at bevillingshaverne har den fulde ejendomsret over net og produktionsmidler. Dette er bl.a. en forudsætning for at sikre forbrugerindflydelsen med hensyn til forvaltningen af elsektorens værdier. Bestemmelsen tilsigter derfor at udelukke konstruktioner, hvor bevillingshaveren eksempelvis frasælger nettet men fortsætter med aktiviteten, f.eks. på grundlag af en leasingaftale med køberen.

Hvis der f.eks. af hensyn til forsyningssikkerheden skulle vise sig behov for i særlige situationer at fravige kravet om, at bevillingshaveren skal eje de anlæg, som anvendes til den bevillingspligtige aktivitet, har ministeren mulighed for at dispensere fra kravet ved